

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/21/2025
Identifikačné číslo spisu:	6123320382
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6123320382.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v spore žalobcu Vladimír Sopúch C a V, s miestom podnikania Zábrež 81, 027 54 Oravská Poruba, IČO: 32 271 701, zastúpeného JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 1822, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, proti žalovanému PMS-Montage, s. r. o., so sídlom Nábřežná 1635/7, 911 01 Trenčín, IČO: 47 979 631, zastúpenému JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom Palackého 85/5, 911 01 Trenčín, IČO: 42 024 552, o zaplatenie 2 015,94 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 37Cb/16/2023, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. apríla 2025, č. k. 43Cob/13/2025-144, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu odmieta.

II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 17. apríla 2025, č. k. 43Cob/13/2025-144 potvrdil (v poradí druhý) rozsudok Okresného súdu Trenčín (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) zo dňa 30. októbra 2024, č. k. 37Cb/16/2023-118 a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2 015,94 eura s príslušenstvom, z titulu kúpnej ceny tovaru a služieb dodaných v roku 2022, ktorú žalovanému vyúčtoval faktúrou č. 22200047 zo dňa 24.05.2022, splatnou 07.06.2022. Žalovaný fakturovanú sumu žalobcovi neuhradil.

3. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu

stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré považoval za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP). Konštatoval, že nebolo potrebné doplniť alebo zopakovať vykonané dokazovanie, pričom zistený skutkový stav je dostatočným podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol. Zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca primárne nepreukázal existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, predmetom ktorého mala byť dodávka tovaru za kúpnu cenu, ktorej zaplattenia sa v konaní žalobca voči žalovanému domáhal. Odvolací súd zdôraznil, že žalobcom predložená faktúra a dodacie listy samé o sebe nepreukazujú existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, a to aj vzhľadom ku správne vyhodnotenému celému dokazovaniu, vrátane celej výpovede svedka P. Š., ktorý jednoznačne potvrdil, že predmetný tovar síce objednával on, avšak v mene spoločnosti (LOTOSTAV s.r.o., IČO: 35 928 638) odlišnej od žalovaného.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej tiež „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzoval výslovne a výlučne z § 421 ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „CSP“). Poukázal na celý priebeh konania, jemu predchádzajúce upomínacie konanie a na závery prvého, žalobe vyhovujúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie. Zdôraznil, že „svedok jednoznačne nepotvrdil, že objednával betón za spoločnosť LOTOSTAV, s.r.o.“ a spochybnil jeho vierohodnosť, keďže mal byť pred výsluchom „inštruovaný o spôsobe a obsahu svojej výpovede pred súdom“. Podľa dovolateľa mali byť vykonané dôkazy vyhodnotené v prospech žaloby a nie v jej neprospech, keďže žalovaný „mal možnosť namietať nedostatok svojej pasívnej legitímácie najneskôr 13.07.2023 do 27.09.2023“ čo neučinil, hoci bol zastúpený advokátom. V tejto súvislosti poukázal na § 153 ods. 1 CSP a sudcovskú koncentráciu konania, z ktorej vychádzal aj súd prvej inštancie v prvom rozhodnutí (zrušenom odvolacím súdom - pozn. najvyššieho súdu). Dovolateľ ďalej namietol spochybnenie doložených účtovných dokladov odvolacím súdom, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžfk/49/2017 zo dňa 22.01.2019 (bod 47.), podľa ktorého: „Faktúra, doklad o jej zaplattení a iné doklady vystavené deklarovaným dodávateľom nepochybne sú dôkaznými prostriedkami ktoré podporujú tvrdenie daňového subjektu obsiahnuté v daňovom priznaní“. Dovolateľ navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil (§ 449 ods. 1 CSP), vec vrátil odvolaciemu súdu (§ 450 CSP) a aby žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaný sa k doručenému dovolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. V rámci skúmania prípustnosti dovolania súd zisťuje, či bolo podané včas, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné, či má náležitosti podľa § 428 CSP, či boli splnené podmienky podľa § 429 CSP a či dovolanie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi a či tieto dovolacie dôvody sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok prípustnosti, dovolací súd dovolanie odmietne bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po preskúmaní procesných podmienok, za splnenia ktorých je možné pristúpiť k preskúmaniu prípustnosti dôvodov dovolania, zistil, že dovolanie bolo podané včas, spĺňa náležitosti podľa § 428 CSP, avšak v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) CSP nie je prípustné, preto je potrebné ho odmietnuť (§ 447 písm. c) CSP).

8. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa ust. § 422 ods. 1 písm. a) CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

10. Podľa ust. § 422 ods. 2 CSP, na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

11. Podľa ust. § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

12. Z obsahu dovolania a vyššie uvedenej právnej úpravy vyplýva, že prípustnosť dovolania vyvodzovaná dovolateľom výslovne podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP je v tomto prípade a priori vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 písm. a) CSP, nakoľko výška peňažného plnenia, o ktorej rozhodoval odvolací súd (2015,94 eura), neprekročila desaťnásobok minimálnej mzdy určenej k 24.05.2023 (10 x 700 eur = 7000 eur), t.j. ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (24.05.2023).

13. Dovolací súd zdôrazňuje, že prístup fyzických alebo právnických osôb (sporových strán) k súdu nie je absolútny a môže podliehať určitým obmedzeniam, podmienkam stanoveným v ústavnom rámci zákonnou úpravou. Civilný sporový poriadok je základnou procesnou normou upravujúcou konanie o sporoch vyplývajúcich z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv a právom chránených záujmov. Z tejto právnej úpravy pre sporové strany z hľadiska práva na prístup k súdu a spravodlivý súdny proces vyplývajú nielen práva, ale aj procesné povinnosti, ktorých nesplnenie, tak ako v tomto prípade, zákon sankcionuje. V prípade dovolania, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, nebolo možné rozhodnúť iným spôsobom, než dovolanie odmietnuť z dôvodu podľa § 447 písm. c) CSP. V dôsledku uvedeného procesného nedostatku nie je možné pristúpiť k skúmaniu splnenia ďalších podmienok prípustnosti dovolania z hľadiska vymedzenia dovolacích dôvodov spôsobom predpísaným zákonom (§ 432 ods. 1 až § 435 CSP) a ani k meritórному prieskumu dovolania a ním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. V súvislosti s vyššie uvedeným dovolací súd rozhodol o odmietnutí dovolania v zmysle § 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

15. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP per analogiam tak, že náhradu trov dovolacieho konania žalovanému ako protistrane nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (R 72/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.